

Petra Martišková
Ilustrace Zuzana Dreadka Krutá

DOROTKA NA TÁBOŘE

Láhada zvraceného poháru

bambóok®

bambôk®

Petra Martišková
Ilustrace Zuzana Dreadka Krutá

DOROTKA NA TÁBOŘE

Láhada zvráteného poháru

bambóok®

Upozornění pro čtenáře a uživatele této knihy

Všechna práva vyhrazena. Žádná část této tištěné či elektronické knihy nesmí být reprodukována ani šířena v papírové, elektronické či jiné podobě bez předchozího písemného souhlasu nakladatele. Neoprávněné užití této knihy bude trestně stíháno.

Petra Martišková

Dorotka na táboře

Záhada ztraceného poháru

Vydala Grada Publishing, a.s., pod značkou **bambóok**

U Průhonu 22, 170 00 Praha 7

tel.: +420 234 264 401, fax: +420 234 264 400

www.grada.cz

jako svou 7287. publikaci

Ilustrace Zuzana Dreadka Krutá

Odpovědná redaktorka Helena Varšavská

Sazba a zlom Antonín Plicka

Zpracování obálky Antonín Plicka

Počet stran 56

Vydání 1., 2019

Vytiskla tiskárna TNM print, s.r.o.

© Grada Publishing, a.s., 2019

Cover Illustration © Zuzana Dreadka Krutá

ISBN 978-80-271-2943-0 (ePub)

ISBN 978-80-271-2942-3 (pdf)

ISBN 978-80-271-2440-4 (print)

Obsah

Ta nová	7
Piráti a Amazonky	16
Táborová vlajka	22
Bobřík mlčení	25
Návštěvní den	30
Pro strach uděláno	34
Sportovní klání	40
Zloděj	43
Záhada ztraceného poháru	47
Past na zloděje	50
Za rok zase ahoj!	54

Ta nová

„Uhni, prcku,“ ozvalo se za mnou z výšky. A aby toho nebylo málo, ještě do mě někdo strčil tak, že jsem se rozplácla na dřevěné podlaze jak dlouhá, tak široká. Brýle na nose se mi svezly dolů a já jen stěží zadržovala slzy.

„Darino! Jak se to chováš?! Okamžitě se Dorotce omluv!“ Od dveří ke mně přispěchala paní, která mi připomínala babičku. Měla jako ona milý úsměv a drdůlek z bílých vlasů. Jen nenosila květovanou zástěru, ale maskáčové kalhoty a tričko.

„Promiň,“ ušklíbla se na mě ta holka.

Byla docela hezká. Teda nebyť náušnic v nose i v puse. Takhle vypadala trochu strašidelně. Měla dlouhé tmavé vlasy. Některé pramínky v nich byly modré, a pár dokonce růžových. Líbilo se mi to. Vedle ní moje dlouhé hnědé vlasy spletené do dvou copů vypadaly nudně. Možná bychom mohly být kamarádky. Byla starší než já určitě. A taky tady byla nová.

Usmála jsem se na ni. Můžeme si přece pomáhat. Jenže Darina na to měla jiný názor. Podle všeho byla pěkné kvítko. Než se totiž paní s drdůlkem, která se nám představila jako vedoucí tábora, prohrabala hromadami papírů, klidně na mě vyplázla jazyk. Děkala opičky a všelijak se pitvořila. Zašklebila jsem se na ni taky.

„Dorotko!“ okřikla mě paní vedoucí. No jasně že musela vidět zrovna mě! Sklonila jsem provinile hlavu. Nemám ráda, když se na mě někdo zlobí.

Darina si z toho ale vůbec hlavu nedělala. Hýkla smíchy a měla z toho ukrutnou radost. Brr. S touhle holkou že bych měla kamarádit? Ani náhodou! Ale jak to tady sama zvládnu? Bez rodičů? Bez kamarádek? Bez Radky a Lucky?

Letní dětský tábor Radost – hlásala cedule u brány, kterou jsem prošla teprve před chvílí, a přitom mi to připadalo jako celá věčnost. Tady asi někomu přeskočilo. Copak někdo může mít radost z toho, že ho rodiče na nekonečný tři týdnů uklidí na tábor?

„Nikam nepojedu,“ vztekala jsem se, když mi naši s nadšením oznámili, že se uvolnilo jedno místo na táboře, který pořádá jejich firma. Jenže rodiče měli jiný názor. Nejdřív se mě snažili přesvědčovat, jak si to na táboře krásně užiju. Pak přišla hromada historek z jejich dětství. V jejich podání to vypadalo, že na táboře se nad vším klene duha a občas se tam proběhne jednorožec. Ale na mě si nepřišli. Vztekala jsem se dál. Jenže mi to bylo houby platný.